

..הוא לא התחתן איתי, מפני שאני ספרדייה והוא פולני, העידה רחל רביע

שוב שהוא רוצה להתחתן. הלכנו לתחנה ליעוקינישוואין של הנדה גלעד, אמו של השופט גלעד. סיפרנו את הסיפור. משה אמר שאחותו היא אם בשבילו. גברת גלעד צחקה מאוד, "הוא שומע בגילו בקול אחותו. היא הציעה לקרב ביני לבין האחות, אך משה אמר שזה בלתי אפשרי כי אני ספרדייה, והוא פולני. ההתפתחות הבאה היתה אצל עורך-דין הגלר. משה בכה ונישק אותי שם, הכריז שאנו מתחתנים מייד. הוא רצה תיכף ללכת להורי כדי להזמין אותם לחתונה.

חששתי שלא יאמינו לי אחרי הפעם הראשונה שהוא לא בא. הוא נתן לי הודעה בכתב, כדי שיאמינו לי. במכתב היה כתוב: מחר הולכים להתחתן. ושוב הלכנו לרכבות. ושוב פתחנו תיק גישואין. הרבנים אמרו שאנו יכולים להתחתן באותו יום, כי איני צריכה ללכת למקווה. בגלל שאני כבר בהריון. אבל משה התנגד. אמר שצריכים להזמין גם את המשפחה. הסכמתי. הרבנים שאלו אותי ממי אני בהריון, אמרתי ממשה, והוא חתם והצהיר שהולד ממנו. אחר, הזמין אולם ומזון ושילם, אז הזמנתי את בני משפחתי.

לידה

ללא קורת גג

ה כל הקך יפה — עד סוף השבוע. משה הלך להזמין את בני המשפחה שלו — וציפורה הזמינה את כל המשפחה לבוא אליה, שלושה ימים לפני החתונה. התוצאה: הוא חזר והודיע לי שלא יתיחתן איתי. אחותו לא מרשה לו. דיברתי עם ציפורה. להפתעתי, היא הודיעה לי שהיא לא מפריעה לו בכלל להתחתן. והסכימה ללכת איתי למשה. בלילה, כשהוא חזר מציפורה, משה הרביץ לי. התלוננתי במשטרה.

ערב החתונה, שוב הסתובב הגלגל הייסטרי. הייתי במצב רוח נורא — שאף אשה לא תדע מדבר כזה: לעמוד בפעם השנייה לפני חופה — ולדעת שהחתן לא יבוא.

ואז פתאום הופיע משה, ביקש סליחה ומחילה. נשבע שיבוא מחר לחתונה. לא הבנתי את התנהגותו. ראיתי שהוא כנה מעמק הלב, ולא הבנתי איך כך אדם יכול יום אחד להגיד שהוא לא רוצה להתחתן, ולמחרת כן. שוב, כמו תמיד, הוא הצליח לשכנע אותי. למחרת בערב, הגעתי לאולם החתונה. בשמלת כלולות מפוארת. האולם היה מוכן, השולחנות היו ערוכים, האורחים ישבו, הרב חיכה — והחתן לא הגיע. כך נותרתי לבדי, ללא אפשרות לפרנס את עצמי. בגלל ההריון, ללא בית, ללא בעל, ללא חבר. הורי הודיעו לי שלא אעז לחזור הביתה, בגלל הכושה שעשיתי להם. עברתי לגור בצריף הרוס במעברת פרדס-כץ, וכשילדתי את הבן, אחרי לידה קשה מאוד, הייתי לבד. ונשארתי לבד.

כעבור זמן, הוא ביקש ממני לעזוב את ביתו. הוא טען, שבגלל ההסכם, שבו ניסה לשכנע את אחותו שנפרדנו, לא אוכל לגור אצלו. שכרתי חדר, מכספו, ברחוב אבן גבירול. לא נפרדנו אף לרגע. הוא המשיך לבקר אצלי כל הזמן. אני אהבתי אותו ורציתי בו. האמנתי שיתחתן איתי.

ואז נכנסתי ממנו שוב להריון. סיפרתי לו, והוא שמה מאוד. עברתי שוב לדירתו. פעם, כשנכנסה אחותו ציפורה לביקור, משה אמר לה שאני שוב בהריון. היא

הוא בורה משה יחזקאלי מס' תיר את פניו בעיר תון, בעודו ממתין למעלית בהיכל הצדק.

צעקה עלי ועליו. "ספרדייה", אמרה לי, "את רוצה את הרכוש שלו והדירה שלו."

מין ביום-כיפור

אתה עת הלכתי לרכבות כדי לבקש תיקון תשובה. מצפוני העיק עלי. בגלל שקיימתי יחסי-מין עם משה ביום כיפור. שם חקרתי אותי, ואמרו לי להגיש תביעת גישואין. ונתנו לי תאריך לעוד חודש. משה הזמין אותי לעזי' ולדמן, ושם הוא דיבר פתאום אחרת. הוא טען שהי 6000 ל"י שנתן לי כוללים גם את ההריון הזה. פרץ בינינו ריב, ומשה הזמין את המשטרה. לאחר זמן, הוא בא לבקש סליחה, אמר

להתפרנס מהוראת שפות. נרשמנו ברבנות להתחתן לתאריך 11.7.1965, אך משה דחה את המועד. הייתי כבר בהריון ממנו. החופה לא התיקיימה, ומשה הבטיח לי שזו רק דחייה זמנית. הוא לקח אותי לחברו, עזי' ולדמן, שהוא בן-יעירו. שם, עשינו הסכם

היא בורחת מה סעון המצ' למה, בבית המישפט: "מה יגידו ה' מכרים אם יראו את התמונה הזו"

לפיו יחסיים בינינו נותקו. למעשה, הם לא נותקו, אך זה נעשה כדי להראות לאחותו של משה, ציפורה, שלא רצתה אותי במשפחה.

היפלת את הילד

משה חזר והבטיח שלא ינפרד לעולם. וביקש שאלו את הילד בא-מריקה. לא שאלתי למה. אהבתי אותו. אחותו התנגדה לנשואיו בגלל הירושה. ציפורה דיברה איתי ואמרה מפורשות שלא רוצה שמשה יתחתן: הוא לא התחתן עד אז. ובטח לא יתחתן עם ספרדייה. כל זה, בגלל שמשה כתב את הירושה שלו על שם נתנאל, בנה. אני ומשה עשינו חשבון של 6,000 ל"י, שתעלה הנסיעה לאמריקה וחודש שהות שם. הוא אמר שיבוא אחרי ונתחתן שם. באותו זמן גרתי אצלו. ברחוב רמז 35. ואז, הפלתי את הילד. הייתי מאוד שבורה. משה מהיר לדרוש ממני את ה-6000 ל"י שנתן לי. החזרתי את הכסף בחלקו, והמשכתי להיות אצלו בבית.

השלושים שלה, שגם פניה היו מוצלים בכובע ענק. "תצלם אותי, תצלם אותי, שיידעו כולם מי הוא" זעקה לעבר הצלם, כשהיא מניפה ידיה בהתרגשות. כאשר ניפנה הצלם לעברה, נסוגה כל עוד נפשה בה: "אבל לא אותי. אותי שלא תצלם, אתה שומע."

שתי חופות, אף חתונה

יה זה פרק נוסף במירדף עגום, שעורכת מזה חמש שנים האשה בעלת הכובע הגבר בעל העיתון. בימים אלה לבית-המשפט תביעה על הפי-רת-נישוואין בסך 150 אלף ל"י, תיקנה אותה לאחר מכן ל-100 אלף. התביעה הוגשה נגד האיש שבעיתון. הקבלן משה יחזקאלי, שני מלוויו בשיירה של יחזקאלי היו עורר-דינו, גרשון גרמן, ועוזרו. אמנם יחזקאלי הוא כבר יהודי בן 62, אבל האהבה, כידוע, איננה יודעת גבולות. בייחוד כאשר, לדבריה של רחל, העמיד אותה הקבלן בקבלנות מתחת לחופה — ולא הופיע שם. שלא לדבר על כך, שבין חופה לחופה עשה לה ילד, כמו שהוא בן 62.

בעקבות הופעת הילד, הגישה רחל תביעה נגד יחזקאלי, זכתה במזונות של 400 ל"י לחודש. אך תביעתה השנייה, שבית-המשפט יכיר בה כידועה-בציבור של אהובה, נידחתה.

מאחר שכך, הגישה עתה תביעה חדשה: אם לא ידועה בציבור, לפחות שיפצה אותה על הפרת הבטחות הנישוואין שלו.

התאהבתי בתלמיד שלי

יפרה השבוע רחל עז הרומן הגדול של חייה:

פגשתי את משה יחזקאלי לפני שבע שנים. לימדתי או שעורים פרטיים. נתתי שיעורים בערבית, בעברית, ושיעורים למתחילים באנגלית. משה רצה ללמוד אנגלית, והשיב על מודעה שפירסמתי. תוך זמן קצר, ניקשרו בינינו יחסי חיבה ואהבה. אחרי זה, הוא ביקש ממני לעזוב את העבודה שלי. הוא סיפר שמצבו הכלכלי טוב, ושאיני צריכה לעבוד. הוא אמר גם שנירשם ברבנות, ולכן היסכמתי ליהי סים אינטימיים איתו.

אני נולדתי בבגדד, בשנת 1929. עליתי ארצה ב-1952. סיימתי בחו"ל ב"ס אמרי-קא" לבנות. היינו בבית 11 ילדים. הגענו לעתלית, לא הסתדרנו יפה בארץ, והעי-בירו אותנו למעברת עמישב, אחרי פי"ת. אחרי שנה בארץ הלכתי ללמוד פאונטי-ברסיטה. נרשמתי לפקולטה למשפטים ב"ת"א. רצו לגייס אותי לצה"ל, אך הורי לא הירשו, מטעמי דת.

למדתי באוניברסיטה שנתיים. את השנה השנייה לא גמרתי. עבדתי במשרד הבטחון, אחריכך במשרד פירסום. עבדתי גם כמי-פיצת ספרים. כל הזמן המשכתי ללמוד שפות: רוסית, גרמנית, עד שהתחלתי